

MEKAN

art Mekan Dekorasyon & Mimarlık Dergisi

SAYI 101 Kasım - Aralık 2025 220 TL

ISSN 1307 - 1939

Renk, doku ve malzeme seçimleriyle iimizi ısıtan evler...

**Doğanın Dokusunu İ
Mekanlara Taşımak**

**Salon Art + Design New York,
2025 14. Edisyonu**

**German Design Awards'tan
Ödülle Dönerler**

Söyleşi

**Mükemmelin Peşinde 50 Yıl
Raşit Karaaslan**

**Metal ve Ruh Arasında
Zeynep Koan**

*Tasarım, sanat ve gastronomiyi
buluşturan Curated Dinner,
Artweeks iş birliğı ile gerçekleşti*

FORM FOLLOWS FREEDOM

Türkiye'nin ilk ve tek uluslararası mimarlık bienali olma özelliğini taşıyan Uluslararası Antalya Mimarlık Bienali (IABA), 3–9 Kasım 2025 tarihleri arasında beşinci kez gerçekleşti. “Arada” teması ile değişen dünya düzeninde mimarlık ve kentleşme süreçlerinin sınırları bulanıklaşan, geçişken ve çoğu zaman tanımsız bir zeminde yeniden ele alınmasını ele alan bienal; İç mimar ve tasarımcı Oğuz Yalım'ın kişisel sergisine de ev sahipliği yaptı. Yer ile mekan arasında “insan”ın hikayesini konu alan, değiştikçe ayakta kalmanın, kaydıkça tutunmanın hikayesini anlatan Form Follows Freedom sergisini, Oğuz Yalım'ın kendisinden dinledik.

Benim mesleki geçmişim de çoğunlukla bu yaklaşım içinde geçti. Yıllarca tasarladığım her mekân, her ürün; ölçülerin, oranların, ergonomi ve işlevin kusursuz doğrularının izini sürdü. Form, çoğunlukla bazen isteyerek bazen istemeyerek işlevi izledi.

Ama sanat, bu rasyonelliği kıran, yapmayı hep istediğim yepyeni bir alan sundu bana. İç Mimarlık ve Tasarımcı geçmişimde taşıdığım geometrik hafızayı; bilinmezliğin, sürprizin ve özgürlüğün alanına bıraktım. Artık form işlevin değil, hayal gücünün izinde. Sanat, geometriyi yalnızca rasyonel ve ciddi bir dil olarak değil; sezginin, rastlantının, eğlencenin hatta hatanın alanı olarak görmeme izin verdi.

Mesleki yaşamımdan taşıdığım tüm o saf geometrik şekiller; kareler, üçgenler, daireler... Artık cetvelin, pergelin ya da ölçü ve oranların kurallarıyla değil; Kandinsky'nin “içsel gereklilik” dediği sezgisel dürtüyle hareket ediyor. Çizgiler kırılıyor, kareler yuvarlanıyor, mimari imgeler ve şekiller birbirine karışıyor, bilinen geometriler bilinmeyen ihtimallere dönüşüyor. O ciddi görünümlü formlar renklerle dansa başlıyor. Gilles Deleuze'un sözünü ettiği o çoğulluk ve sonsuz oluş hâli, bu formların kalbine yerleşiyor.

Form Follows Freedom bu yüzden bir slogan değil, bir manifesto. Mimarlığın disiplin ve kurallarından doğup, sanatta özgürleşen formların hikayesi. Her kompozisyon, hafızamın planlı dünyası ile şu anki içgüdüsel ve bilinçaltı dünyanın bilinmez özgürlüğü arasında yuvarlanıyor.

Ve bazen en doğru form, işlevi değil, özgürlüğü izler; ta ki form, özgürlüğün kendisi olana dek.

Arada

Mekân, yalnızca bulunduğumuz yer değildir; aynı zamanda kim olduğumuzu belirleyen, sürekli değişen bir uzamdır. İnsan, mekânın içinde değil, onunla birlikte hareket eder. Yer değiştirdikçe biçimlenir, adapte olur, bir sürekliliğin içinde geçiciliği taşır. Her yeni zemin ve yer değiştirmek, geçmişin izlerini de beraberinde getirir; birikmiş sesler, hatıralar, yön duygusu...

Bu eser; yer, mekan ve insan arasındaki bu ortak hareket hâlini araştırır. İnşaat demirlerinden oluşan yapı, her konumunda farklı üç noktadan yere basar. Her hareketinde yer ile uyumlu bir denge düzeninde; geçici bir sabitlik kurarak her defasında yeni ağırlık merkezini bulur.

Bu, yalnızca bir heykelin değil, yer ile mekan arasında olan insanın da hikâyesidir; değiştikçe ayakta kalmanın, kaydıkça tutunmanın hikâyesi.

Eserin bir kolundaki tel kafesin içinde duran metal küre, sürekli potansiyel bir hareket hâlinindedir. Küre yer değiştirdikçe çembere çarpar, ses çıkarır; bu ses, yer değiştiren bedenlerin, göç eden hafızaların yankısı gibidir. Her çarpma, yeni bir uyum denemesidir.

Bir yanda mekânın ağırlığı, bir yanda insanın esnekliği ve bu ikisi arasında salınan, hem kalıcı hem geçici bir denge ve sabit durmamak, köksüzlük değil; yeni formlarda kök salabilmenin bir yoludur.

